

заходи щодо посилення боротьби з найбільш небезпечними злочинами та їх організованими формами».

5 квітня 2001 р. Верховною Радою України було прийнято новий Кримінальний кодекс України, який набрав чинності 1 вересня того ж року. Уперше групу злочинів, які посягають на громадську безпеку, було виокремлено в самостійний IX розділ Особливої частини «Злочини проти громадської безпеки».

Необхідною умовою забезпечення прав і свобод людини і громадянина, гідних (нормальних, безпечних) умов їх життя, збереження та примноження матеріальних цінностей суспільства є надійна охорона громадської безпеки. Тому вона вперше віднесена в історії України законодавцем до числа самостійних важливих стрижневих цінностей (об'єктів), в Особливій частині вперше передбачена відповідальність за посягання на цей об'єкт в самостійному розділі.

Література

1. Гуров А. И. Профессиональная преступность: прошлое и современность. – М. : Юрид. лит., 1990. – 322 с.
2. Литвак О. М. Держава і злочинність: Монографія. – К. : Атіка, 2004. – 205 с.
3. Фріс П. Л. Кримінально – правова політика Української держави: теоретичні, історичні та правові проблеми. – К.: Атіка, 2005. – С. 108 – 111.
4. Хрестоматія з Історії держави і права України: Навч. посіб. /Упоряд.: А. С. Чайковський, О. Л. Копиленко, В. М. Кривоніс, В. В. Свистунов, Г. І. Трофанчук. – К.: Юрінком Інтер. – 2003. – 700 с.
5. Юхно О. О. Теоретичні та практичні проблеми організації профілактики і виявлення злочинів терористичної спрямованості на транспорті // Організаційно – правові засади боротьби з правопорушеннями на транспорті: Матеріали постійного семінару (Одеса, 30 вересня 2005 р.). – Одеса: ОЮІ ХНУВС. – 2005. – С. 94 – 101.

УДК 343.61 (043.2)

Волкова А. А., студентка,
Днепропетровский национальный
университет им. О. Гончара, г. Днепропетровск

ПРЕСТУПНОСТЬ НЕСОВЕРШЕННОЛЕТНИХ: СРАВНИТЕЛЬНЫЙ АНАЛИЗ

Преступность несовершеннолетних и молодежи во всем мире является одной из самых актуальных социальных проблем. Дети – будущее любой страны, от их привычного поведения, образа жизни, личностных качеств зависит судьба общества и нормальное развитие государства. Не зря в

последние годы уделяется все больше внимания исследованию проблемы предупреждения и противодействия преступности несовершеннолетних.

Современная преступность несовершеннолетних – это чрезвычайно подвижный социальный процесс, в оценке которого трудно разграничить главное и второстепенное, устойчивую тенденцию и кратковременную аномалию.

подавляющее большинство работ, посвященных предотвращению преступности несовершеннолетних, имеет правоприменительный характер, т.е. они направлены, в первую очередь, на разработку предложений для более эффективного применения уголовного законодательства, а также связанные с криминологией исследования по общим вопросам предупреждения преступности несовершеннолетних. В этой области работали такие ученые, как С. А. Беличева, В. И. Ветров, Д. Ягунов, С. Ф. Денисов, Н. С. Юзикова.

Усилия этих ученых были направлены на исследование причин и условий преступности среди несовершеннолетних, изучение явления «трудновоспитуемости» детей и их связи с правонарушениями.

Преступность несовершеннолетних является общим понятием, охватывающим возрастную категорию 14-18 лет. Для разработки эффективных мер предупреждения и противодействия преступности несовершеннолетних необходимо широкое изучение и имплементация зарубежного опыта в украинскую правоприменительную практику. Интересным в рамках нашего исследования является опыт Швеции по профилактике правонарушений и преступлений в среде несовершеннолетних.

Согласно данным ДСА Украины, показатель преступности в Украине на 1000 человек в возрасте от 14 до 18 лет, составляет 2,6 преступников, в Швеции на 1000 в возрасте от 15 до 18-3,7 человек, совершивших преступления [1]. Соответственно уровень преступности несовершеннолетних в Швеции более высокий, чем в Украине на 1000 человек. Власти Швеции с каждым годом все больше внимания уделяют преступности лиц, не достигших восемнадцати лет. Как известно молодые люди, которые совершают преступления – часто из неблагополучных семей или воспитывались без родителей. Поэтому власти Швеции считают, что школы, полиция и социальные службы должны работать вместе для снижения преступности несовершеннолетних в государстве. Необходимо отметить, что каждый год проводятся реформы для профилактики борьбы с малолетней преступностью. Подростки, не достигшие 15 лет, не привлекаются к уголовной ответственности и к ним не может применяться

тюремный срок. Полиция Швеции имеет право допрашивать, проверять, проводить допинг-контроль лиц, не достигших 15 лет [2].

Главной причиной преступности несовершеннолетних Украины является высокий уровень безработицы, экономический кризис, малообеспеченность семей. К сожалению, педагогические коллективы большинства учебных заведений и социальных учреждений уклоняются от воспитания детей, учебный процесс сводят только к подаче информации по тому или иному предмету. К этому времени в государстве не создано единой системы предотвращения преступлений среди несовершеннолетних, их социальной реабилитации. В 2009 году была принята Общегосударственная программа «Национальный план действий по реализации Конвенции ООН о правах ребенка» на период до 2016 года. В пункте плана «Защита прав детей, совершивших правонарушения» определены цели: профилактика правонарушений со стороны детей, значительное уменьшение количества преступлений, совершенных детьми, приведения условий их содержания в специальных учреждениях для детей в соответствии с международными стандартами.

В Украине осталось 7 воспитательных колоний для несовершеннолетних. В Швеции таких колоний нет, так как применение наказания в виде лишения свободы к несовершеннолетним рассматривается как исключительная мера.

Согласно данным ДСА Украины в 2012 году виновными в совершении преступлений было признано 9011 несовершеннолетних, что составляет 5,5 % от преступников всех возрастных категорий [3]. В Швеции ситуация несколько другая. Несовершеннолетних преступников за 2012 год было признано 3411 человек, что составляет 2,6 % от всех преступников [4].

Таким образом, проблема преступности несовершеннолетних до сих пор остается очень актуальной и требующей большого внимания со стороны общества и государства. В целях профилактики преступности несовершеннолетних может быть обучение учащихся в школах навыкам разрешения конфликтов ненасильственным путем, проведение ежеквартально превентивно-профилактической работы по предупреждению детской преступности, негативных привычек и проявлений насилия и жестокости.

На наш взгляд, именно коллективный подход и совместная работа правоохранительных органов, преподавательских коллективов и социальных служб обеспечит нормальное развитие подрастающего поколения и предотвратит жестокую преступность молодежи.

Литература

1. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.bra.se/bra/bra-in-english/home/crime-and-statistics.html>
2. Ndichu Eric. International Master of Science in Social Work "Saving the Young; Social workers; Perception of Juvenile Crime; Prevention in Sweden" Degree report. 2008
3. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.ukrstat.gov.ua>
4. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.bra.se/bra/bra-in-english/home/crime-and-statistics/crime-statistics/statistical-tables.html>

УДК 343.34 (043.2)

Гнатій Д. Ю., студентка,
господарсько-правовий факультет,
Національний юридичний університет
ім. Ярослава Мудрого, м. Харків
Науковий керівник: Дем'яненко Ю. І., к.ю.н., асистент

ВІДМЕЖУВАННЯ ХУЛІГАНСТВА, ВЧИНЕНОГО ГРУПОЮ ОСІБ, ВІД МАСОВИХ ЗАВОРУШЕНЬ ТА ГРУПОВОГО ПОРУШЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Хуліганство на сьогоднішній день є одним з найпоширеніших злочинів, що загрожує громадському порядку. Розглядаючи справи про хуліганство, суди часто помиляються при кваліфікації цього злочину. У зв'язку з цим на особливу увагу заслуговує питання відмежування хуліганства, вчиненого групою осіб, від інших суміжних злочинів, а саме – масових заворушень та групового порушення громадського порядку. Для кращого розуміння відмінностей цих злочинів можна виділити наступні критерії їх розмежування.

Обов'язковою об'єктивною ознакою хуліганства (ст. 296 КК України – далі КК) є дії, що грубо порушують громадський порядок і супроводжуються особливою зухвалістю чи винятковим цинізмом. Поняття «грубе» є оціночною категорією, його предметний зміст залежить від конкретних обставин вчинення винним діяння. Грубим порушенням громадського порядку є заподіяння істотної шкоди цьому об'єкту, під яким розуміється комплекс суспільних відносин, що забезпечують нормальні умови життя людей у різних сферах суспільно корисної діяльності, спокійний відпочинок і дотримання правил поведінки в суспільному житті і побуті. Зміст грубості слід визначати з урахуванням характеру хуліганських дій, їх наслідків, місця і тривалості їх вчинення, кількості потерпілих, їх віку, стану здоров'я, суттєвості порушення їх інтересів або інтересів